

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 78. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm2195/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Overbevisning ønskede jeg at meddele alle dem af mine Landsmænd, der ikke har den, ønskede det vel til Dels, fordi det er min, men dog visselig ogsaa, fordi intet paa den hele Jord kunde bidrage mer end den til Danmarks Lykke, og fordi alt uden den vilde være for svagt dertil.

Dette: at Adelens og Gejstlighedens Privilegier, og til Dels ogsaa Borgerskabets eller Kjøbstædernes, var det, der gjorde det ny Evropeas Stats-Indretninger fortvivlede fra et folkeligt Stæde, saa, hvor de er saa godt som ophevede, er en fri Folke-Stemme og en folkelig Højskole alt, hvad der behøves, for paa den frødeligste, billigste og lykkeligste Maade at bringe alle borgerlige Forhold i deres naturlige Ligevægt, fremkalde og sikre al den borgerlige Frihed, der kan bestaa med fælles bedste, og at ligesom det kun var en faderlig Enevoldsmagt, der kunde bane Vejen til denne lykkelige Stilling, saaledes er det ogsaa kun den, der kan sikre Varigheden og Benyttelsen, — det paastaar jeg, en Sammenligning af Frankrigs og Danmarks nyeste Historie klarlig viser; og skjont naturligvis enhver ny Revolution i Evropa vilde gjøre det endnu klarere, maa jeg dog for Folkenes Skyld ønske, det ej skal behøves, og for Danmarks, at vi maa være tilfreds med den Stadfæstelse, Erfaringen har givet denne Sandhed, og betragte faderlig Enevoldsmagt og den fri Folke-Stemme som vor uforanderlige Grundlov, hvori det ene ikke modsiges, men bekræfter og forklarer det andet.

At bevilge Skatter er vist nok en gammel Folke-Rettighed og lader sig godt forene med saa megen Magt hos Kongen, som han for sin Person kan nøjes med; men især Englands Exempel skal lære os, at naar kun Folke-Stemmen ved alle ny Paabud raadspørges, da er Riget bedst tjent med, at Kongen har den afgjørende Stemme, da det ellers næsten aldrig vil slaa fejl, at jo de rige finde Lejlighed til at vælte den største Del af Byrden fra sig paa de uformuende; og hvad man for Resten kalder den

